

PENÍZE V BIBLI

- 1 Jakou hodnotu měli za časů Ježíše dva vrabci? (Mt 10:29)
 - a) stříbrnou minci
 - b) váček soli
 - c) jeden haléř
 - d) jednu minci
- 2 Služebník, kterému pán odpustil dluh, neodpustil dluh svému spoluslužebníkovi. Kolik to bylo? (Mt 18:28)
 - a) 5000 talentů
 - b) 500 talentů
 - c) 50 talentů
 - d) 100 denárů
- 3 Kolik dostal Jidáš Iškariotský za to, že zradil Ježíše? (Mt 27:3)
 - a) 20 stříbrných
 - b) jeden talent zlata
 - c) 30 stříbrných
 - d) 100 denárů
- 4 Lásky k penězům je kořenem (1.Tm 6:10)
 - a) štěstí
 - b) všeho zla
 - c) mnohého jmění
 - d) velkého bohatství
- 5 Koho poslal Ježíš na lov ryb, aby zaplatili chrámovou daň? (Mt 17:24-27)
 - a) Matouše
 - b) Petra
 - c) Jana
 - d) Nikodéma
- 6 Kdo nabídl Delfé stříbro, aby vyzradila tajemství Samsonovy síly? (Sd 16:5)
 - a) pelištejská knížata
 - b) velekněží
 - c) zákoníci
 - d) Emorejci
- 7 Za kolik byl Josef prodán Izmaelitům? (Gen 37:28)
 - a) 10 šekelů stříbra
 - b) 20 šekelů stříbra
 - c) 30 šekelů stříbra
 - d) 40 šekelů stříbra
- 8 Kolik vhodila chudá vdova, kterou pozoroval Ježíš, do chrámové pokladnice? (Mk 12:41-42)
 - a) pět haléřů
 - b) dvě mince
 - c) sedm mincí
 - d) dva haléře

1-c / 2-d / 3-c / 4-b / 5-b / 6-a / 7-b / 8-b

HŘIVNA

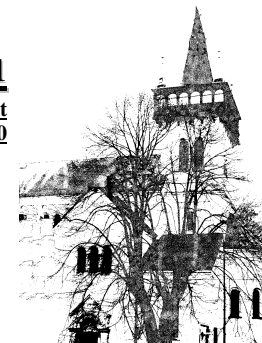
únor - březen 2011

11 / 04

www.farnost.semily.net
administrátor farností - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 21.2.2011 do 6.3.2011

100

den	hod.	úmysl
21.02.	pondělí	-----
22.02.	úterý	Svátek Stolce sv. Petra
	KA	18:00 za farní společenství
23.02.	středa	KA 8:00 za † Zdeňka Stehlíka a rodiče
24.02.	čtvrtek	KA 8:00 za zdraví a Boží požehnání pro Matěje
25.02.	pátek	KA 18:00 za živé a † z rodů a duše v očistci
26.02.	sobota	DD 13:30 za farní společenství
	KA	18:00 za zdraví a Boží pomoc pro Deboru
27.02.	neděle	8. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ
	KO	8:30 za † Josefa Tomíčka, manželku a syna Jana
	TT	10:00 na úmysl dárce
den	hod.	úmysl
28.02.	pondělí	-----
01.03.	úterý	KA 18:00 na dobrý úmysl
02.03.	středa	KA 8:00 za † Jana Hladíka a syna
03.03.	čtvrtek	KA 8:00 na úmysl dárce
04.03.	pátek	KO 18:00 za † rodiče Býčkovy
05.03.	sobota	KA 8:30 na úmysl dárce
	DD	13:30 za farní společenství
	KA	18:00 za zdraví a Boží pomoc pro Šimona
06.03.	neděle	9. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ
	KO	8:30 za † Miladu Patkovou, manžela a živé členy rodiny
	TT	10:00 na úmysl dárce

Sobotní bohoslužby v domově důchodců budou pouze v případě povolení návštěv.

pátek 4.3. první pátek v měsíci - Svátost smíření v kostele od 16:30
neděle 6.3. první neděle v měsíci - při mši sv. v 8:30 sbírka na Koštofrank
- adorace v kapli 14:00 – 16:00

SV. TEOFIL (5.3.)

(Bohumil), lat. Theophilus, biskup a mučedník.

Theophilus byl biskupem v Cesareji. Známe je svou účastí na synodě, kde se řešilo datum, kdy se mají slavit Velikonoce, mají-li se slavit 14. března zároveň se židy podle části asijských biskupů a biskupů židovského původu nebo v neděli, které se dávalo přednost v Římě. Teofil byl pro neděli zvolenou v Římě. V této souvislosti se o něm zmiňuje Eusebius a uvádí jej v chronologii nejvýznamnějších církevních představených. Spor o Velikonoce se ale za jeho života nedořešil.

Snažil se o smíření Efesu s Římem (právě ve věci data slavení Velikonoc). Byl ctnostný, moudrý a zbožný.

Z jeho života víme málo. Podle kusých zpráv zemřel nejspíše na začátku pronásledování křesťanů v době, kdy byl na císařském trůně Septimius Severus, a to v roce 195.

NEJMUČIVĚJŠÍ HLAD: VĚDOMÍ, ŽE MĚ NIKDO NEMÁ RÁD

Až budete naslouchat chudým a trpělivě vyslechnete jejich nářky, věnujte největší pozornost právě těm, kteří jsou nejméně milovaní a nežádoucí. Dnes není nejhorsí nemocí lepra nebo tuberkulóza - dnes je to pocit, že jsem zbytečný, nemilovaný, pohrdaný, nežádoucí, všemi opuštěný.

A nejtěžším hříchem je proto nedostatek lásky, ta hrozná lhostejnost k bližnímu, který je vystaven vykořisťování, korupci, bídě, nemoci. Každému z nás je uloženo stát se spolupracovníkem Kristovým ve světě bídy. Musíme vědět, co od nás očekává Bůh a lidská společnost. ...

Nejde vždy o krajíc chleba, nejde jen o kus oblečení. Po lásce hladovějí lidé i v bohatých zemích světa. A tam je ten hlad nejmučivější: vědomí, že nikdo mě nemá rád, že o mne nikdo nestojí, že jsem zbytečný, nežádoucí. Že jsem sám.

(Matka Tereza)

BŮH TI POSÍLÁ ANĎELY. ALE I TY SÁM JÍM MŮŽEŠ BÝT.

Potkal jsem již spoustu andělů. Často na ulici, v lidském hemžení. Najednou tu byli, podali mi ruku, rozřešili problém a zase zmizeli, aniž by čekali na poděkování. Ano, na světě jsou ještě andělé. Ale přesto by jich mělo být ještě víc, když se tolik lidí potýká s problémy všeho druhu. Ale oni nepřicházejí ani za peníze ani na objednávku.

Andělé jsou lidé, kteří vyzařují světlo. Kde oni jsou, tam je světlo a jasno. Andělé jsou lidé, kteří dostali něco z původní rajske radosti. Věř mi, andělé jsou bytosti z masa a krve, kteří jakýmsi neviditelným způsobem udržují svět v rovnováze. Skrze ně pocítujeme ono tajuplné dobro, které lidé chtějí dosáhnout. Je v nich láska, se kterou by tě chtěli obejmout.

Máš problém. Nemůžeš dál. Tu někdo, díky neviditelné anténě, dostane vnuknutí, jakýsi tichý a naléhavý příkaz jít za tebou, pomoci ti, potěšit tě, ukázat řešení, dát ti radu, udělat rozhodný krok. Potom řekneš: „Ty jsi anděl!“ Tma se prosvětčila, starost zmizela, život jer zase plný jasu.

(Phil Bosmans z knihy: Šťěstí je v tobě)

LENOCH SI PŘIPADÁ MOUDŘEJŠÍ NEŽ DESET ZKUŠENÝCH

(Př 26,16)

Pro lenocha platí, že systematicky nahrazuje činy pouhými slovy. Co nedokáže nebo spíše nechce dělat, to alespoň „okecá“, z toho se vymluví. Za nějaký čas vlastní rozpor teorie a praxe přestane vnímat a třeba i učí druhé věcem, které sám dávno nežije.

Lenoch bývá lhář a alibista. Když dostane ve škole špatnou známku, je to vždycky chyba učitele. Přejde-li někam pozdě, protože se doma včas nezvedl od novin, řekne, že nejela tramvaj nebo že doma prasklo vodovodní potrubí. Raději vymýšlí různé konstrukce, aby nemusel přiznat, že měl prostě vyrazit z domu o deset minut dřív nebo že zaspal. „Kolik lží, aby se člověk vyhnul drobnému pokoření,“ říkával sv. farář z Arsu.

Rovněž mnohomluvnost a nedbalost v práci jdou často ruku v ruce: „*Nebud' prostoreky ve svém hovoru, ani lenivý a nedbalý v tom, co děláš,*“ napomíná Boží slovo (Sir 4,29).

I Otcové pouště upozorňují, že mezi mnohomluvností a leností bývá souvislost: „Omrzlost nebo lenost je – často tak jako pomlouvání – výhonkem nezkraceného jazyka. Je to uvolněnost duše, zemdlenost ducha, znechucení duchovními úkony“.

A každý z nás už si asi vyzkoušel, že mnohomluvnost skutečně vyčerpává a zatemňuje duši, znemožňuje vnitřní soustředění a způsobuje jistou slabost vůle a mrzutost, kterou pak někteří přebíjejí ještě rozpustilejším neplodným mluvením či vtipkovaním.

Bylo mi asi sedmáct, když jsme s jistou skupinkou mládeže trávili víkend duchovní obnovy na jedné faře v pohraničí. V sobotu odpoledne jsme nabídli místnímu faráři pomoc a on nás poslal zřít a uklidit zahrádku. Rozdali jsme si náradí, a pak se rozjela zábava. Zvláště vynikala skupina vysokoškolských studentů, kteří stáli opění o rýče a vedli nekonečné filosoficko-teologické dekadentní řeči a předháněli se ve vtipkování o všem možném.

Za tři hodiny přijel otec V. z objížděky nemocných, našel kluky téměř na stejném místě, a ač byl jinak člověk mírný a laskavý, zjevně se rozčílil: „Tak vám pěkně děkuju. Tohle je ovšem křesťanství na ...,“ prohlásil, popadl rýč a před našimi zraky za dvacet minut zryl celý záhon sám. Bylo to zahanbující, ale ta lekce byla pro nás asi užitečnější než celá duchovní obnova.

Od té doby si říkám, že na exerciciích pro mládež, zvláště pokud jsou z města a z paneláků, by kvůli rovnoměrnému rozvoji osobnosti neměla chybět fyzická práce (ve smyslu benediktinského hesla ora et labora).

Podle výroku z Přísloví 26,16 jde ruku v ruce s leností rovněž „machrování“. Ne nadarmo se říká, co Čech, to fotbalový trenér, a jak známo, většina z našich pivních sportovců už hodně dávno do míče nekopla.

Jiní zase rádi vedou dlouhé kritické rozpravy o politice, aniž by se sami hodlali kdekoli angažovat pro věci veřejné. Pro další se stala koníčkem kritika církve, zvlčilé společnosti nebo kohokoliv, o koho zavadí jazykem.

Kritizovat není zlé samo o sobě. Vždyť toto původem řecké slovo znamená posuzovat, rozlišovat, zvažovat, a to jsou naprosto nezbytné činnosti jakéhokoliv myslícího člověka. Celý problém spočívá v tom, kdo, co a jak posuzuje.

(podle Kateřiny Lachmanové)